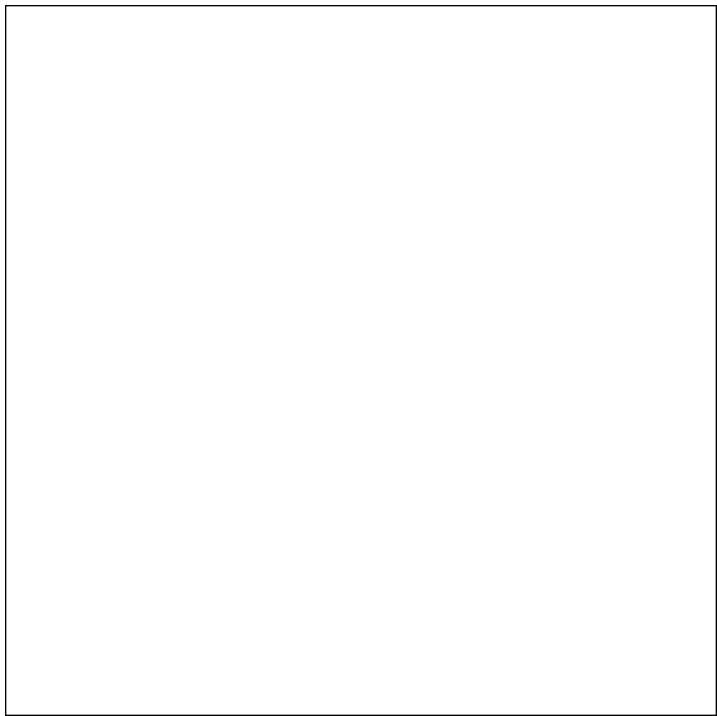

(imageless edition)

Nina Orange ✎
Wiehan de Jager 📧
Anu Gill 📄
Punjab! 😊
Level 4 📖

ਜੇ ਵਸੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਜਿਹਾ

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

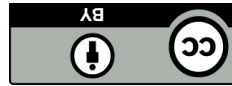
ਜੇ ਵਸੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਜਿਹਾ

Written by: Nina Orange

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Anu Gill

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

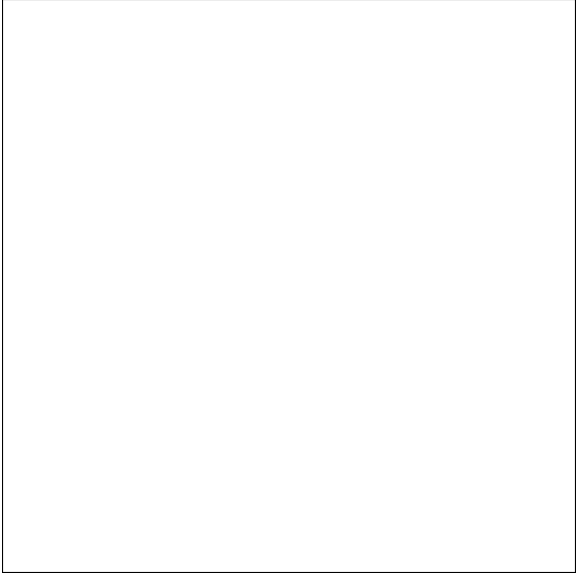
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

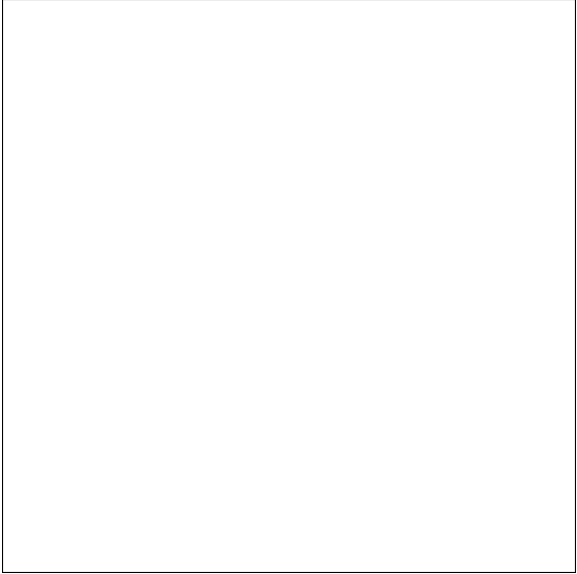

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਦਾਦੀ ਨੇ ਵੁਸੀ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ, “ਵੁਸੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਅੰਡਾ ਦੇ ਆ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।”

ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਝੜ ਤੋੜਦੇ ਮਿਲੇ।
ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਸੀ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਮੰਗਿਆ।

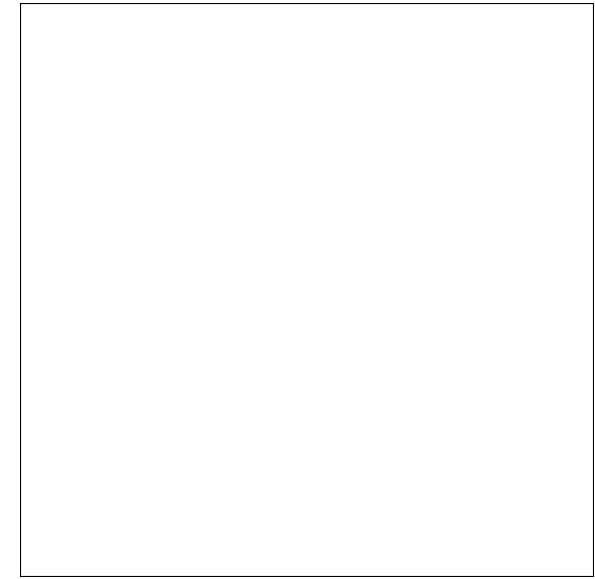

ਵਸੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, 'ਜਿਹ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,' 'ਵਸੀ ਮੇਰੇ
ਭਰਾ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਹੜੇ ਥਾਰੇ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਕੇਕ ਥਾਰੇ ਵੀ
ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਆਪਣਾ ਭਾਇਆਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ
ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਵੇਖੋ "। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾਈਏ।" ਆਪਣੇ ਵਸੀ ਨੇ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ।

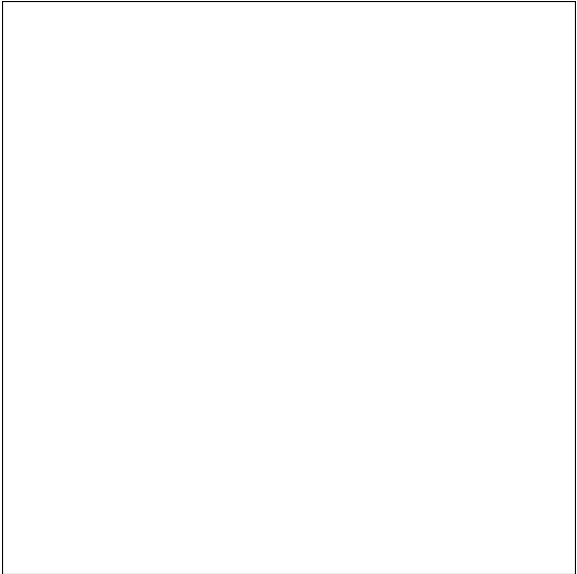

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵੁਸੀ ਰੋਇਆ। “ਉਹ ਅੰਡਾ ਕੇਕ ਲਈ ਸੀ। ਕੇਕ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਹੇਗੀ ਜੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਕ ਨਾ ਹੋਇਆ?”

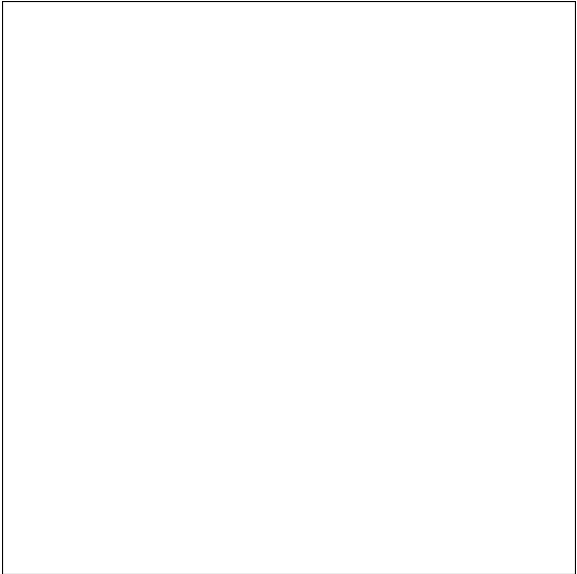

“ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?” ਵੁਸੀ ਰੋਇਆ। “ਗਾਂ ਜੋ ਭੱਜ ਗਈ ਤੋਹਫਾ ਸੀ, ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਕ ਲਈ ਅੰਡਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਕ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਅੰਡਾ, ਕੋਈ ਕੇਕ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੋਹਫਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਨੇ ਵੱਸੀ ਕੁੰ ਛੇੜਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਪੀਨਿਆ। "ਅਸੀਂ ਕੇਰ ਨਾਲ ਮਦਦ
ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇਹ ਤੇਰੀ ਡੇਢ ਲਈ ਸੋਟੀ ਹੈ," ਉਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਹਿ ਗਏ।
ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

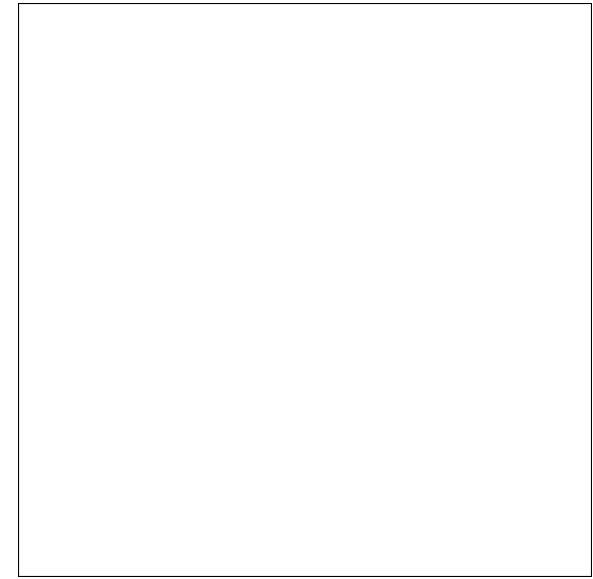

ਪਰ ਗਾਂਠ ਦੇ ਖਾਂਡੇ ਸੁੱਕੇ ਸਮੇਂ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਵੇਖੀ।
ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਡੇਢ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ
ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ।

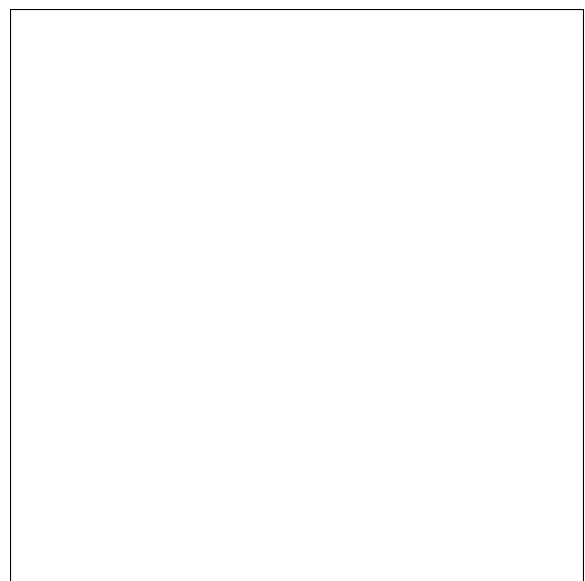

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਮਿਲੇ। “ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੋਟੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?” ਇੱਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਰ ਸੋਟੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਈ।

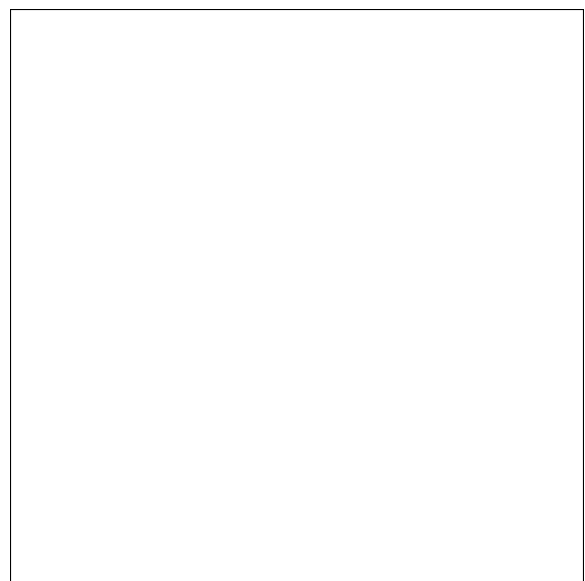

ਗਾਂ ਨੇ ਲਾਲਚੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮੰਨਿਆ। ਕਿਸਾਨ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਗਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੁਸੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੁਸੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵਸੀਰੋ ਇਆ। “ਉਹ ਸੋਟੀ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਖਈ ਤੇਹਦਾ ਸੀ।
 ਫੜ ਤੇੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਰ ਖਈ
 ਅੰਝਾ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਖਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਅੰਝਾ,
 ਕੋਈ ਕੇਰ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੇਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?”

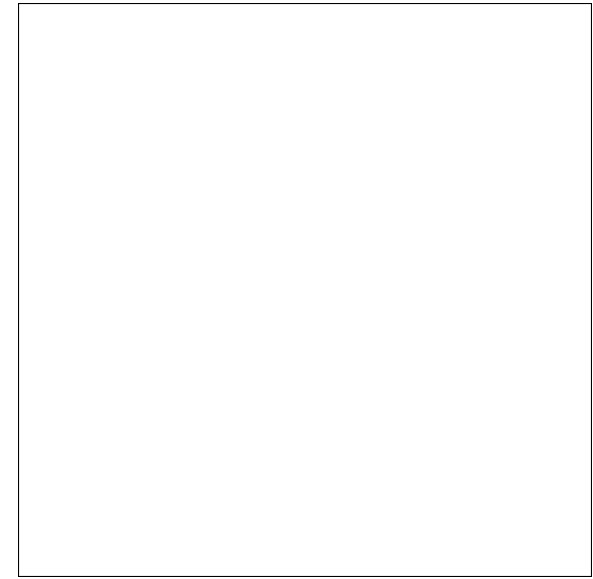

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵਸੀਰੋ ਇਆ। “ਉਹ ਘਾਹ-ਫੁੱਲ ਸੋਟੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੜ ਤੇੜਨ
 ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਾਹ-ਫੁੱਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫੜ ਤੇੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ
 ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਰ ਖਈ ਅੰਝਾ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ
 ਵਿਆਹ ਖਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਅੰਝਾ, ਕੋਈ ਕੇਰ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੇਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?”

ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੇ ਸੋਟੀ ਤੋੜਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮੰਨਿਆ। “ਅਸੀਂ ਕੇਕ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇਹ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਹੈ,” ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੁਸੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਵੁਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਗਾਂ ਮਿਲੇ। “ਕੀ ਸੁਆਦੀ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?” ਗਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਰ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਇੰਨ੍ਹੀ ਸਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਗਾਂ ਸਾਰੀ ਖਾ ਗਈ!